

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

لیکوال: څېړندوی حبیب الله رفیع

رالپروونکی: احسان الله اریزی

۲۰۲۴/۰۵/۱۱

غازي محمد جانخان

د اولس په زړونو او د اولس په سندرو کې

وردگ د تاریخ په بهیر کې سیمینار

شلمه مقاله

د امریکې یو د ملتونو څېړونکی عالم (ای، اف، کی، اورگانسکی) په خپل (د نړۍ سیاست) نومي کتاب کې لیکي: (سیام او افغانستان د نړۍ یواځینې هېوادونه دي چې هېڅکله د سیاسي بنکېلاک تر ژغ لاندې نه دي تللي او د اروپایانو مستقیمه واکمني یې نه ده منلې). (۱)

دا سمه ده خو زه دا هم پرې زیاتوم چې د هیچا واکمني یې نه ده منلې او د هر یرغلگر پر وړاندې یې پاڅون کړی او په لنډه یا اوږده موده کې یې مات کړی او له خپلې خاورې ایستلی .

دا هم د یادولو ده چې په نړۍ کې تر هر هېواد زیات پر افغانستان زیات یرغلگر راغلي دا ځکه چې افغانستان د آسیا په زړه کې یو حساس جغرافیایي، سوق الجیشي او ستراتیژیکي موقعیت لري او هر چا چې غوښتي د هند نیمې و چې ته ورشي او دا طلايي مرغۍ تر لاسه کړي او یا د پارس او منځني ختیځ ثروتونو ته ځان ورسوي، د تېرېدو لاره یې همدا وه خو ټول همدلته راتم کړی شوي او د تېرېدو هیله یې نهېله شوي ده.

له پنځو زرو کلونو راهیسې دا لوبه را روانه ده او زموږ د دې اوږده ژوند نیمایي برخه په دې جگړو او مقابلو کې تېره شوې او زموږ ودان هېواد په وارو- وارو وران شوی، بیا ودان او بیا - بیا وران شوی دی.

اوس راځو دې ته چې دا څنگه معجزه ده چې افغانستان له دومره تېریو سره-سره ژوندی پاتې شوی او پر یرغلگرو یې بری موندلی دی.

زما له نظره ددې امتیاز لوی علت د افغانستان د زورور، نومیالي او توریالي ملت درلودل دي چې د هر تېري کونکي پر وړاندې ولاړ شوی او په تش لاس یا ډېرو لږو نظامي امکاناتو یې له زورور او په وسلو او درنو نظامي امکاناتو سنبال دښمن سره مقابله کړې او له پښو یې غورځولی دی.

ما په دې برخه کې اوږده مطالعه کړې، د نړۍ ډېر پیاوړي او د درنو نظامي امکاناتو درلودونکي هېوادونه چې کله د یرغلگرو تر تېري لاندې راغلي، حکومت او دولتي پوځ یې له دښمن سره مقابله کړي خو کله یې چې دولتي ځواک مات شوی نو یرغلگرو په سره سینه دا هېواد نیولی او ملت یې تیت او پرک شوی او نه دی توانېدلی چې مقابله وکړي نو له ناکامه تسلیم شوی او د یرغلگرو د بنکېلاک ژغ یې وړی، ډېرې لږ داسې نمونې پیدا کيږي چې په اولس کې دې کوم هېرو او اتل پیدا شوی وي او د یرغلگرو پر وړاندې دې اولس یو لاس او یو غږ شوی وي.

پر افغانستان باندې د یرغل په ترڅ کې نړیوالو بنکېلاکگرو له مهمغو تجربو نه کار اخیستی او پر افغانستان باندې یې له یرغل سره حکومت ړنگ کړی او یا مزدور کړی، دولتي پوځ او خزانه یې تر لاسه کړي او بیا یې فکر کړی چې نور به یې غمه پر دې هېواد واکمني کوو او له اولس نه یې د وېرې احساس نه دی کړی.

خو زموږ د اولس یوه عجیبه ځانگړنه ده، کله یې چې مرکزي حکومت ړنگ شوی ، یا مزدور شوی او یا پردې حکومت جوړ شوی نو اولس یې له دې چې مخکینی مسلات ولري، خپله ملي دنده گڼلې چې د خپل هېواد د آزادۍ او خپلواکۍ له پاره را ولاړ شي او په خپله سیمه او خپله برخه کې د دښمن او یرغلگرو پر وړاندې مقاومت او مزاحمت پیل کړي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 14

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

په دې لړ کې د هېواد له لېرې پرتو کلیو او سیمو نه وری-وړې ډلې راولاړې شوې، یو له بل سره یې اړیکې نیولې، منظمې شوې او د ملي مسلات له مخې یې ورو-ورو یو ملي لښکر جوړ کړی او د حکومت تر مرکز چاپیری شوي، دښمن یې محاصره کړی او بیا یې له مزدور حکومت سره یو ځای د خپل قهر په اور کې سوځولی او مات کړی. دا کار یو ځل نه بلکې دایم او د هر یرغلگر پر وړاندې شوی او همدا ملي مقاومت، ملي لښکر او ملي پیوستون دی چې د تاریخ په هره پېړۍ او پوړۍ کې یې هر راز زورور او ښکرو دښمن مات کړی او له ناسنجول شوي ماتې سره مخامخ کړی دی.

دلته یو بل مهم ټکی هم د یادولو دی، هغه دا چې له مرکز نه د باندې ملي کړیو سره په مرکز کې د ننه هغه مامورین او دولتي ارکان هم په پټه کې مله شوي چې ظاهراً له دښمن سره د مرستې سرخوځوي او ځانونه یې مله بولي او دې گډې همکارۍ د دښمن ځواک له د ننه او بهر کموکه او کاواکه کړی او په پای کې یې رانسکور کړی دی. له زرو زمانو نه تېرېدو په معاصرو پېړیو کې نمونې ورکوي:

د اتلسمې پېړۍ په پیل کې چې د هېواد لويديځې سیمې د پارس د صفوي یرغلګرو په لاس کې وې او د گرگین په نامه یې یو ظالم او خونخوړ والي کندهار ته رالېږلی، میرویس نیکه د اولس د نمایندې په توګه له دې والي سره په ارتباط کې راوست او صفوي حکومت هم رسماً د ملت د استازي په توګه منلی، ده د ورځې له هغوی سره په ارتباط کې کار کاوه خو نور وخت به یې خپل خلک تنظیمول، د قومونو مشران به یې راغونډول او یو وخت یې مصلحتي بغاوتونه او سرغړونې راولاړې کړې او گرگین ته یې مشوره ورکړه چې د دې سرغړونو د کولو له پاره خپلې لښکرې ورولیږي او کله چې د ده لښکرې خورې او لږ شوې نو بیا یې له یوې نظامي خدعې نه د تکنیک په توګه استفاده وکړه او گرگین یې سره له ملګرو په یوه میلمستیا کې وواژه، د هېواد د یوې برخې بشپړه خپلواکي یې تر لاسه او د لومړي ځل له پاره یې په نړۍ کې ملي او جمهوري حکومت جوړ کړ.

احمد شاه بابا د یوه جنرال په توګه، د هغه له وژل کېدو سره سم نظامي چارې سنبال او د یوې ملي جرګې له لارې واک تر لاسه کړ، د هېواد خپلواکي یې تامین او د هغې پر بنسټ یې تر ډیلي، ماوراءالنهر او مشهد پورې لویه افغاني سترواکي جوړه کړه.

په ۱۸۳۹ کال کې پر افغانستان باندې د انګرېزانو د لومړي تیري په ترڅ کې د وخت پاچا امیر دوست محمد شمال ته وتښتید، شاه شجاع انګرېزانو له ځان سره راووست د کندهار او بیا یې د کابل پر تخت کېنېدو، دولتي لښکر یې د ده په خدمت کې وګوماره او انګرېزانو د شاه شجاع په نامه په هېواد کې واکمني پیل کړه، خو ډېر ژر د هېواد په بېلابېلو برخو کې ملي مبارزین سره راغونډ شول، اړیکې یې سره ونیول، غازیان د بېلابېلو قومونو په مشرتابه سره راغونډ او په پای کې یې د کابل په عاشقانو عارفانو کې خپل د قوماندې مرکز جوړ کړ او د ۱۸۴۱ کال د نومبر په دوهمه نېټه یې د عمومي پاڅون قوماندو ورکړه چې د ۱۸۴۲ کال د جنورۍ تر شپږمې نېټې انګرېزان مات او د وتلو له پاره یې پناه وغوښته؛ خو اولس له کابل تر ننگرهاره د دوی اولس زره لښکر تباه کړ، بیا یې د دوی ګوډاګی پاچا شاه شجاع هم وواژه او انګریزي ښکېلاک ته یې خاتمه ورکړه. په دې ترتیب حکومت له دښمن سره و؛ خو اولس د خپل ځانګړي خصلت له مخې بری وموند چې تر دې وړاندې له داسې مقابلي سره نه وو مخامخ شوي او لومړنۍ تاریخي ماته یې له افغان ملت نه وخوړله.

انګرېزانو دا ماته تصادفي او د افغانستان د سخت ژمي له امله بلله نو دېرش کاله وروسته یې په ۱۸۷۸ کال یو ځل بیا درني لښکرې افغانستان ته راوستې، دا ځل هم د وخت پاچا امیر شیر علي خان د روسانو د مرستې په هیله شمال ته ولاړ او دوی د دې زوی یعقوب خان د خپل لاسپوڅي پاچا په توګه وساته، دولتي خزانه او لښکرې یې هم تر لاسه کړې، دا ځل په اورې کې راغلي وو او فکر یې کاوه چې نور نو په افغانستان واکمن شول، بیا هم له مرکز نه لېرې په شاوخوا کلیو او سیمو کې د غازیانو ډلې جوړې شوې، غازي محمد جان خان چې په دولتي پوځ کې وو، له غازیانو سره اړیکې ټینګې کړې. د ورځې به یې خپله دنده تر سره کوله او د شپې به یې خلک پاڅون او قیام ته تنظیمول او د غازیانو رابطې به یې ټینګولې. څو یې چې تر مرکز غازیانو یوه پیاوړې حلقه راجا پېره کړه، انګرېزان یې د شیرپور په چوڼۍ کې محاصره او مات کړل، په میوند کې یې تر لس زره زیات لښکر تباه شو او بیا اړ شول چې له هېواد نه په تښتېدو پښې سپکې کړي؛ خو دلته یو داسې حکومت راځي چې ظاهراً له غازیانو سره سر خوځوي خو په پټه له انګرېزانو سره تړون لري او د انګرېزانو په لمسون د غازیانو په لټون او له منځه وړلو بوختیږي.

زموږ د ملي مبارزو تاریخ دښمنانو سره له دې چې اعترافونه لري، په خپله ګټه لیکلې، مور ډېر لږ مریخین درلودل چې ویې لیکي خو زموږ اولسي شاعرانو دا ټولې تاریخي پېښې په خپلو شعرونو، سندرو، چاربینو او نارو کې په زېر او زور خوندي کړې چې خوله په خوله لېږدېدلې خو څرنگه چې لیکل شوي نه دي نو ځکه دا سندري ډېرې هېرې شوې او لږ راپاتې دي، خو هغه سندري چې همغه وخت په لیک کې خوندي شوي، ډېرې ګټورې او ډېر دقیق او تار تاريز معلومات پکې دي.

ما د پښتنو له سوونو مبارزو سره اړوندې سوونه تاریخي نارې او سندري راغونډې کړې چې بېله څېړنه او ځانګړي کتابونه غواړي.

له نېکه مرغه د افغان-انگریز د دوهمې جګړې سندرې چې غازي محمد جان خان يې لوی هېرو دی، همغه وخت د یوه خواخوږي او دراک ختیځ پوه دارمستېر له خوا په پېښور کې د لرې برې پښتونخوا ګڼو اولسي شاعرانو ویلي، غونډې کړې او همغه وخت يې په فرانسه کې ژباړلي او له پښتو متن سره يې خپرې کړې چې بیا وروسته نورو لیکوالو هم دا ډول سندرې چې د محمد جان خان د مېراني یادونې پکې دي راغونډې کړې او په لسهو پارچې يې مور ته رارسېدلې چې دلته يې څو نمونې وړاندې کوم:

[لومړۍ چاربيته]

په دې لړ کې تر ټولو مشهوره هغه چاربيته ده چې دارمستېر په خپل (د پښتونخوا شعر هارو بهار) کې د جنگ د کابل په نامه ثبت کړې ده، دا چاربيته همغه وخت دومره مشهوره شوه چې په آلمان کې ایراني لیکوال سیف آزاد د آزادي شوق په جریده کې خپره کړه؛ نو د دې چاربيتي کسر يې د دې جریدې د لومړنۍ ګڼې په لومړي مخ کې خپور کړ، چاربيته سره لولو:

(کسر)

قادره ذوالجلاله	بې شریکه، بې مثاله
ایمان مې خطا مه کړې	فرنگ ورک کړې له کابله
(لومړۍ بند)	
فرنگ راغی له هنده	که راشي لوره تنده
په هېڅ بې پروا مه کړئ	وهی یې سر او مال
وطن ټول کاندې پایمال	(دوهم بند)
خیبر کې اړیدي وو	دوی واړه تور تندي وو
کاروان ته ګرندې وو	په خپله يې کړ راتېر
فرنگ ته يې ملاماته وه	
اسلام يې سپک کړ ډېر	(درېیم بند)
فرنگ وي چې سهار شو	ناګامه ډزهار شو
امیرصاحب په خپله	له غیرته زما جانه
فنا شو له جهانه	
(څلورم بند)	
مهمند لکه خزلي	نه سر، نه يې سامان شته
غلجې وکړې منزلي	ما کړې دي بدلي
نه په شمار کې حسابیږي	الله په دوی پوهیږي
(پنځم بند)	
که ټول په اتفاق وی	په یو ځای کې اتراق وی
ډېره په بشبلاق وی	لاندي کړې نه وه وروره
فرنگو به لالپوره	
خبر به وو له زوره	
(شپږم بند)	
چا کفر کړ قبول	دولت يې کړ وصول
دینمن شو د رسول	
پنځو پیسو د پاره	له اسلام نه لاس په سر شو
تور مخی د محشر شو	
(اووم بند)	
چې مسلمانان يې	مسلم په بنه ایمان يې
غزا پسې روان يې	
له سر وماله تېر يې	د حضرت د دین د پاره
ترس نه کړي له کفاره	
(اتم بند)	
محمد یعقوب يې زوی ږ	کمکی نه ږ دی لوی ږ
دانا په عقل پوی ږ	
روان يې کمناږي کړ	وربې کړ بالا حصار

يو څو ورځې قرار
(نهم بند)
ناگاهه غلبه وه
اردله رساله وه
په مخ کې يې گلې وه
تمام يې را حصار کړل
په کابل يې کړ مردار
خبر نه ر سردار
(لسم بند)
سردار شو په غضب
لښکر يې تمامي مرگونه
غازي محمد جان خان
(يوولسم بند)
محمدجانخان ورته ويل
په دا يمه قايل وهلی مې جاهل
د خپله لاسه ما د کمناړی مری کره غوڅه
چاره مې کره پرې پڅه
(دوولسم بند)
چې ويې سو په اور
کمپنی ته لارو شور
کمپنی شوه په غضب
نور يې ويل لاته راپته
څرگند څه مه په پټه
(ديارلسم بند)
راپت راغی په کورمه
امان له داسې کرمه
را پټ لکه چنجی
بيا د کابل په څرمه
د يعقوب خان وخت په دل
ترا پاتي شو کابل
(څوارلسم بند)
محمديعقوب سلام ته
چې شا يې کره اسلام ته
راپت بې گناه ونيو
لار د راپت مقام ته
هندوستان ته يې کړ روان
(پنځلسم بند)
کابل کې سرداران
بل پاتي شوه ياران
چې محمد يعقوب يې نوم ر
بادشاه يې ز مور بوتلو
کمپنی (ته) چې معلوم ر
(شپاړسم بند)
غزا ته يې کېښوه غاړه
هېچا ونه کره اړه
په سر محمد جان خان ر
صاحبزاده مشک عالم ر
کمپنی باندي ماتم و
(اوولسم بند)
چې څوک دي داسې نر
مردار کا دا مضر
چې جنگ وکړي حاضر
غازي محمد جان خان ته
بری ورکړه فی الحاله
قادره ذوالجلاله
(اتلسم بند)
نن بيا له ډېره غمه
د هجر له تورتمه
خلاص نه يم له ماتمه
غنچه وه د گلاب
خزان جدا کره له غندله
زاري مې نشته بله

د پانو شمېره: له 4 تر 14

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنی د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

ایمان مې خطا مه کړې فرنگ ورک کړې له کابله
 زارې مې نشته بله
 ډارمستېر د دې چاربيتې د شاعر نوم نه دی اخیستی او د جلال آباد شاعر يې بللی، پروفیسر عبدالله خدمتگار اټکل
 کوي چې کېدای شي دا چاربيته د ننگرهار د بتي کوټ د (غریبې) نومي شاعر وي یا هم د کوم بل ننگرهارې شاعر!
[دوهمه چاربيته]
 فرنگ لارښه په قهر
 اختیار کوي د جنگ
 فوزونه يې کره جمعه
 په کابل کې شه حصار
 * * *
 انگرېز شه ټول روان
 په زړه کې دي پنهان
 خواس واخیستی بډې
 اختیار کوي د جنگ
 خواص شه بډې خور
 خپل خدای ته يې مخ تور
 کمږي ته يې ويل
 اختیار کوي د جنگ
 افریدو واخیستی بډې
 د غازيانو لارې کېدې
 دیوس پکې خواص دي
 اختیار کوي د جنگ
 خواص دی پکې ټک
 د غازيانو لوی دی غږ
 شایاش په غازيانو
 خپله توره يې کره محکمه
 کمږي ته يې وکه لوظ
 ځنې پاتې په جمروز
 دی لار علي مسجد له
 فوزونه يې کره جمعه
 علي مسجد کې و لوی شور
 فرنگی بد دی له اور
 فرنگي وچلاوه بار
 خاوند که تار په تار
 فرنگ وړاندې شه ترې تېر
 * * *
 لنډیکوټ يې ډیره کره
 اختیار کوي د جنگ
 شینواري شو زهیر
 پرې نظر دی د لوی پیر
 ملگري د اسلام دي
 فوزونه يې کره جمعه
 د شینوارو دی لوی قوت
 وي راځی کوو غزا
 خاوند که تار په تار
 فرنگ ولاړ تر باسوله
 په ډکې يې خوځوله
 ډکه يې کرله خپله
 اختیار کوي د جنگ

د ځان کوي سامان
 د انگرېزو کوي ننگ
 نه شرمیږي په پیغور
 چې زه به ستا وکړم ننگ
 گرځېده به دوی په بډې
 چې خپل ځان يې که بدرنگ
 پالي د کفر رگ
 فوزونه يې کره جمعه
 ترېنه وايي خيست ډېر فوز
 هلته کښېناسته بېغمه
 د غازيانو به وه شور
 علی مسجد يې که وزگار
 له لنډي کوټ شه چاپېر
 ترېنه اخلي اوس قلنگ
 دوی له رنگه دي قجیر
 د ایمان کوي دوی تمه
 رب ورکړي برکت
 زموره نشته دی بل لار
 دا خبره يې کوله
 درته وایم په یو درنگ

له ډکې نه شه راوړاندي	گندومک يې که د لاندي
د تگې خبرې کاندي	
لاټ ورکړلې روپۍ	چې اړيدي يې کره برده
فوزونه يې کره جمعه	
لاټ روپۍ کړلې خوري	خلکو وکړې نندارې
د غازيانو سترگې سري	
ماره يې اړيدي کړل	چې خوري غوښي د مردار
خاوند که تار په تار	
په فرنگيانو وه ضرور	لاټ وه په زړه رنخور
يعقوب خان يې شه تربور	
يعقوب خان يې سلامي (که)	چې له خدای نه وه دا سمه
فوزونه يې کره جمعه	
غازيانو وکړله سلا	که څوک پير دی که ملا
يا دوی تاسو الله	
وي اېښي مور سرونه	په نامه د پاک ستار
خاوند که تار په تار	
فرنگ لار شه کابل	په زړه کې و دا غل
(په) يعقوب خان يې وکه چل	
يعقوب خان ته يې ويل کمڼري:	خه ته اوس په څنگ
اختيار کوي د جنگ	
کمڼري راغی په بېرته	حال يې ووي کمپشنر ته
قضا راغله ز مور سرته	
کابل مي که اوس خپل	چې ترېنه زه کومه طمعه
فوزونه يې کره جمعه	
کابل له لار شه دا دوبار	خلقه وکړی پرې اعتبار
زه کوم دغه گفتار	
مر يې کمڼري که	چې کابل يې که وزگار
خاوند کړل تار په تار	
د کمڼري راغی رپوټ	فرنگيانو وکه کوټ
په انگرېزو شه پلپوټ	
لاټ وکړ مصلحت چې	خپل فوز به کړم چورنگ
اختيار کوي د جنگ	
خواص شه په لعنت	دا زوی دی د غلط
چاته نه گوري اوچت	
دښمن ز مور د دين	دی د هرچا دی ورته قار
خاوند که تار په تار	
يعقوب خان (بي) ونيوه زما وروره	زر (بي) کوز که له لاهوره
د خاوند کارونه گوره	
شباباس په محمدجان شه	چې خپله تورې کړي محکمه
فوزونه يې کره جمعه	
محمدجان وکړله توره	په هر ځای کې ده مشهوره
که خاوند (بي) کړي منظوره	
راوی بڼکله فرنگي يې له خيبره که باهر	
خاوند که تار په تار	
فرنگيان راغلل په ماتې	کولې به دوی زياتي
کابل شه له دوی پاتي	
شباباس په محمد جان شه	چې مدام به وه خوشرنگ
اختيار کوي د جنگ	
محمدجانخان ر که مطلب	راضي ر په دي رب

په هر ځای کې يې ددېدب
خپه پرې فرنگيان شوه
فوزونه يې کره جمعه
فرنگيان راغلل زهير
ورسره فوز د کشمير
پاياب جوړ که بيان داسي
خاوند که تار په تار
[درېيمه چاربيته]
را جمع شوي لښکري
په نيت باندې د جنگ
رواني شوي بالفور
جوړ يې که گدام، ترلی لام، ځي برابر
کمنري يې دی افسر
* * *

سواره پلي اي خونه
ورته ترخي وکړي خبري
په کمنري باندې ماتم شه
اي خلکه ودرېده په څنگ
داخل په خپل مکان شه
اوس خبره شوه د زور
قسم وکه سفيل
چي انگرېز شي ټول تمام
طلب که له پنجابه
له عقل نه بهار
رخصت يې که په کورمه قطع يې کړي لوري ژوري
راجمع شوي لښکري
کابل ته چې بسکاره شو
هر څوک په تراره شو
وي راځي چې کډي واخلو
په نيت باندې د جنگ
نن په زور کې دی انگرېز
اوس مور له دی په کار تری ډېر پرېږد
اوس ځي چې ځان په څنگ کړو بيا به راشو په هر لور
رواني شوي بالفور
اوس ځي چې ځان سنبال کړو
انگرېز به ټول پايمال کړو

د پانو شميره: له 7 تر 14

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

او بي له مصلحتته جاري نه شي وکړی پام (فهم اصل)
 جور يي که گدام
 مصلحت يي وکه ياره
 کابل تر کندهاره
 انگرېز سوله بنا کړه
 تالا يي خزانه کړه
 ور (يې) کړي سردار محمد يعقوب له مرغلري
 راجعه شوي لښکري
 په بېرته شه راستون
 راته به په مضمون
 خيبر نه شه رانکته
 په نيت باندي د جنگ
 يو پاتي کمزري شه
 په هغه خای ډېري شه
 که مر شه په کابل کي
 رواني شوي بالفور
 چيتي يي لار له په بنکته
 د جنگ له حقيقته
 ليکلي پکي ډېره مدعا وه لږ کلام
 جور يي که گدام
 د کابل خلکو فسات
 کمزري يي که ميرات
 يو دی ورسره نور
 کمزري يي دی افسر
 * * *

لوی دي که واره دي
 چي هر څوک طلب خواره دي
 خپل ځان دي کړي سنبال
 وسلې دي واخلي په دا رنگ
 په نيت باندي د جنگ
 سواره دي او که پلي
 کابل ته دي وزغلي
 په خای د کمزري دي
 رواني شوي بالفور
 راپت يي که جرنيل
 په زره باندي غلبيل
 د ورځي به يي منزل کړ
 که جور يي که گودام
 منزل په منزل تته
 کابل ته شه د ننه
 ډېره شه په ميدان کي
 کمزري يي دی افسر
 * * *

کابل کي چي داخل شه
 له سردار سره واصل شه
 راغي سلامي محمد يعقوب، وله له لري
 را جمعه شوي لښکري
 يعقوب يي بنديوان که
 وطن يي هندوستان که
 خبر تري نه څوک نه دي
 چي شراب خوري او که بنګ

د پانو شميره: له 8 تر 14

په نیت باندې د جنگ
غازي محمدجانخان
راته په سپين میدان
را پټ يې در په در که
روانې شوې بالفور
راپټ چې په دې پوه شه
هر ځای کې های و هوی شه
محمدجانخان ته يې ووي
که جوړ يې که گودام
محمدجانخان پرې گوتې پورې کړې
څړی يې ترې سرتوري کړې
*

خدای دې بری ورکړي
کمنري يې دی افسر
*

جنگونه وکړه ډېر
د توپو د شمشېر
که څوک پکې ماره شوه
را جمعه شوې لښکري
کابل يې چې وزگار که
گوره وو که کاله وو
په نیت باندې د جنگ
غزنین نه بیا بهر شه
بنسکاره لکه د نمر شه
يو څو ورځې ډېره ر
روانې شوې بالفور
ايوب خان محمدجان دواړه
په جنگ کې وو همغاړه
ټول ملک په وینو سور شه
جوړ يې که گودام
چې دوی دواړو وکړه فتحه
شاعره مه کړه قدحه
نامه مې عبدالله دی
کمنري يې دی افسر

[څلورمه چاربيته]
فرنګی کېناسته کابل کې ډېر عالم طوفان شه
سردار يې ونيوه په چل کې کور د امير وران شه
*

فرنګي ډېر ورکه دولت ورغی په کور
امير ته نه شه ملامت، ته بې و نور زور
ټپنه يې خراب که سلطنت هلته کر و کور شه
يعقوب يې ټينګ ونيو بغل کې ورو ورته گويان شه
*

چې يعقوب خان له بنده خلاص شه کېناست په تخت
مور ميمني ته څو فرزند دا مهم دی سخت
کې بار کړئ نا پرسنده ځم په دا ساعت
شېر علي پوه ر په اول کې خود غلی روان شه
*

شېر علي ډېر په وويلو کې لاړو ميمني ته
مال دولت يې ټول تالا شه گوره يې خپلخاني ته

له غمه مر شه سر بالا ر غور کښېږده يې معنی ته
دده ليکلي په ازل کې خود علی روان شه
* * *

شېر علي ډېر په واولو کې لارو مېمني ته
مال دولت يې ټول تالاشه گوره يې خېلخاني ته
له غمه مر شه سر بالا ر غور کښېږده يې معنی ته
دده ليکلي په ازل کې خود علی روان شه
* * *

په نصیب کښلي نه نور پيري واوره زما جانه
يعقوب چې ورغی نسکیر دا واوره له مانه
پيرنگو ټينگ ونيو د سنگير هلته شه پښېمانه
د کمناري په سخت بدل کې اوس ښکته بنديوان شه
* * *

د کمناري ظالم بدل کې خان محمد يعقوب
کابل مې وليده لتار و بچار شه په سترگو خوب
بخوا ډيلي ښکته لتار ر پوه شه په مطلوب
په هر غزل ستا بي ارزي ده پېښ درته نقصان شه
* * *

بې عرضه ورځ د سردارانو ډېر دي پکې تنگ
ټېښته عادت ده د خوارانو نه کوي نور جنگ
په لاره ځي د مشرانو واره دي بې ننگ
محمد جانخان غازي غوبل کې ودرېده نښان
* * *

محمدجانخان غازي عجب ر ټينگ شه ددوی زور ته
کفارو بيا مونده ادب بيا به نه ځي پورته
مقصوده ژاره روز و شب، څه د مکې لور ته
په عيئاتو دي ځان غل که عمر دي تاوان شه!
[پنځم سپره بدله د کابل د جنگ]
تل کړي جنگ، نه کړي څنگ، څه عجب دی ځوان
خوري غورځنگ، په فرنگ نوم يې محمدجان
که راغی له لندن د کابل په نيت
لوی توفنگ، درنگ په درنگ ولي هر زمان
که جنگ د مومنانو د نبي په دين
وکړی ننگ، کړی بدرنگ واره کافران
که ځای د کافرانو په سفر کې دی
لوی گړنگ، قبر تنگ سوځي په نيران
که دغه مرتبه د شهيدانو ده
د گل په رنگ، په پالنگ ناست د چنان
که ځي به محمد پنه ته له دي دنيا نه
ووهه لنگ، شه ملنگ په درکي د سبحان
[شېر-م- د محمدجان د قتل چاربيته]
محمدجانخان غازي شهيد له دنيا تېر شه نه
مر که امير، په ټکي گېر شه نه
* * *

محمد جانخان چې د امير سره نوکر شه نه
واره عالم په دا خبر شه نه
توپچي باشي او توربالی د جنگ افسر شه نه
پروت په ډکه ټينگ په خيبر شه نه
جنگ يې بنا کړی کمناري پري زورور شه نه

بر په توره کم يې لښکر شه نه
اسلام ترې لار چپاو د کفر ترې چاپېر شه
مر که امير په ټگي گېر شه
* * *

پيرنگي لار په جگدلي ورته ډېره شه نه
حال د وطن ورته ښکاره شه نه
د ټگي ډاگ يې چلاوه آخر ښکاره شه نه
ډډر کابل زړه يې کره شه نه
چي څوک مومن ر، هغه ټول په تراره شه نه
لارو اسلام ذره-ذره شه نه
لافي وهلي کمنايي لاس په شمشير شه (نه)
مر که امير په ټگي گېر شه نه
* * *

چي کمنايي (بي) کر مردار دوی يې زهير شو نه
هلته کي دوی د ځان په وير شونه
لاټ - جنگي اووار بټن ته دامنگير شو نه
ببرته زخمي د ملا په تير شونه
جنگي ملکي لاټ حکمي په دا تقرير شونه
وي کره جلسه خوښ په امير شونه
محمد يعقوب يې کر بندي وطن (بي) هېر شه (نه)
مر که امير په ټگي گېر شه (نه)
* * *

ځان يې راخلاص که په مر دی نوم (بي) بلند شه نه
په هر طرف ځکه څرگند شه نه
د جنگ ملگري (بي) دوراني، غلجي، مومند شه نه
گفت ر د پير کار يې پيوند شه نه
دده له لاسه د کافرو خراب ژوند شه نه
نيت يې غزا سور په سمند شه نه
ددین په کار کي گرځېده ښورښت يې ډېر شه (نه)
مر که امير په ټگي گېر شه (نه)
* * *

لښکر راغلي د اردولر په کلا باندي
عرض يې وکر يعقوب سردار باندي
زموږ ماجب دی پاتي شوی ستا په پلار باندي
غواړو يې مور زر په تلوار باندي
يعقوب خان وکړو سخت پېغور ورته په قار باندي
شيلک يې وکر کمنايي کفار باندي
جاندي غازي د توري وړی پکي سپر شه (نه)
مر که امير په ټگي گېر شه (نه)
* * *

محمدجانخان چي توره وکره په اول باندي
عرض يې وکر په پردی، خپل باندي
عبدالرحمن سردار چي کښېناست په کابل باندي
ورک شه باور اوس يو پر بل باندي
هر دم چپاو که مير بچه او باچا گل باندي
ورني غازيان ډېر په زلزل باندي
زه غريبي په زړه زخمي جاري مي شېر شه (نه)
مر که امير په ټگي، گېر شه (نه)
(غريبي، ساکن بټي کوټ علاقه ننگر هار)

[اووم- ددي جنگ يوه بله چاربيته]

رحمت دې وي يارانو په غازي محمدجانخان
يو دی ړ له مردانو
ولار لکه زمري ړ پيرنگي ته په ميدان
قاتل د کافرانو
* * *

غازي محمدجانخان دشمني کړه د پيرنگيانو
د گير او سکهانو
بي شانه يي مردار کړه ټول خوراک شوه د سگانو
بوی ته د مردارانو
ولار تماشا بين ړ په سيل د منافقانو
غور باسئ مرمنانو
پرې ډک شوه خندکونه پراته وو لکه پيران
اختر شو په زاغانو
* * *

خبره کمپنی شوه په لندن کې شوه زهيره
له غمه شوه تغييره
راپورته يي لښکر کړ په غصه هغه کسپيره
دولت لري کافره
نوکر يي مسلمان دی تو لعنت يي شه په ريره
بدتر دی له خنزيره
نوکر د پيرنگي دی هغه نه لري ايمان
اپوته مسلمانان وو
* * *

نوکر د پيرنگي دی مسلمان نه دی له سره
بدتر به وي له خره
پروت به وي په اور کې دی به سوزي مکرره
دو چنده له کافره
له قاره به خدای وکاندي په دوی باندي باران
لرم او د مارانو
* * *

غازي دی هم شهيد دی له دغسي رنگ ثوابه
زه يي وایم له دي بابيه
بس کړه ای بنګي سندري مه وايه بي حجابيه
آخر به شي خرابيه
تکيه مي ده په خدای خير غوارم له سبحانه
سره د شاگردانو

[اتم- لوبه د کابل د جنگ]

دا د کابل په ميدانونه
انگريز تمام شو د دامان گيدر يي خورينه
* * *

دا د کابل جينکی داسي لوبې وايي
غزا راغلي ده په کور، راسره بنيابي
دا مور به هم ورپسي خو که رب مو بيابي
د انگريزانو نه به ربري شوکونه
* * *

دا د کابل جينکی تل غروي تاري
انگريز په کونه کې به ومنډو سوباري
دا څوک پرې مړ شوه، د چا توري واخيسته غوباري

لکه د وړيو په ټکو وخورو ترې مالونه
* * *

د کلکتې نه کاغذ راغی په تلوار
کابل آباد دی مورخه ټول شوو تار په تار
بعضو خو ورکړل په ډبلو ایمانونه
* * *

چې زور یې ولید پیرنگي وکرله سوله
دنیا ترې وخوره د شگي په شان ټوله
محمدجانخان قوت یې زیات تر استانبوله
خکه باچا اخوند یې وکرل صفتونه
* * *

[نهم- د کابل د جنگ یوه بله چاربیته]

صد رحمت په محمدجان کړي غزا یې کړه اختیار
ورنصیب حوري غلمان کړي کرم یې کړه کفار
* * *

د کفارو لښکر بهیري جمرود او تر کابل
په ملک تور غبار لټیري پېښور یې کړی زهیر
امیر یعقوب وېریري نه کوي غزا
د دین په ننگه پوهیري قسمت یې هواگیر
په حيله یې کړه بندي توفیق یې نه لیدای په خان کي
تقدیر کړ یې اختیار
* * *

تقدیر د پاک سبحان شه امیر یعقوب بندي د هندوستان په لور روان شه
له تخته د کابل پښتانه واره حیران شه
د الله په توکل په مشک عالم اخوند غازی او محمدجان شه
ورغله غزني څخه سلگونه په میدان کي
غازیان هزار-هزار
* * *

غازیان هزار هزار شه لښکر د فرنگ لواره له شیرگر څخه تیار شه
و راغله په چمن او رو په شان فوجونه دی سپروسره کتار شه
د توپو تور غبار شه سور اور یې کړه وطن
خلیري سنگیان لکه تندرې په اسمان کي
گولی یې ږلی وار
* * *

د گولو باران وریږي غازیان لکه زمري توري وهي ور وړاندې کیري
ور مات یې کړ آیین په سرو منگولو گرځي پښتان بازان پاتیري
د گوریان سړی کیري میدان یې کړ رنگین
برابر ورځي په توپو آفرین یې په ایمان کړي

پښتانه دي توریدار
* * * * *

پښتانه توری داران دي حملي که په کمتر و د کفارو شهینان دي
کوي ننگه د دین د توري اوازي یې شام و روم و تر ایران دي
لواره تمبل بازان دي لندن او تر چین

ستاره د محمدجان کره خدای بلنده په جهان کې
دیلې تر کندهار

* * *

دیلې په کندهار کې د توري سیال دې نشته په هېڅ ملک، په هېڅ دیار کې
په سر د محمدجان
مصطفی ددین په لیار کې ظفر یې مصطفی غوندي رب اېبسی ذوالفقار کې
پې وژني غلیمان
هېڅ صفت یې نه راځي حافظ عظیم په توان کې
الله دې کړي نامدار

د پاڼو شمېره: له 14 تر 14

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بنې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ